

STORIES OF CHANGE

လွတ်လပ်ခြင်း သံချင်း

ဝေါလ်ဗီရှင် အင်တာနေရှင်နယ် - မြန်မာ

(၁၆)၊ ရှင်စောပုလမ်း၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၅၂၅၁၉၁၊ ၅၁၀၀၄၈၊ ၅၁၁၂၆၅၊ ၅၁၀၀၁၃၊ ၀၉၄၂၁၃၉၃၄၃ - ၅၀

ဖက်စ် (၉၅၁) ၅၂၇၅၀၂

အီးမေးလ် - myanmar@wvi.org

Web : www.wvi.org/myanmar

The Vanguard Series

STORIES OF CHANGE

လွတ်လပ်ခြင်း သီချင်း

The Vanguard Series: လူကုန်ကူးခြင်းနှင့် လုံခြုံမှုမရှိသောရွှေ့ပြောင်းသွားလာခြင်းများအား တိုက်ဖျက်ရန် အတွက် ဆန်းသစ်တီထွင်ထားခြင်း

© World Vision International 2014

ISBN 978-0-918261-54-0

စာရေးသူ - Ian Pugh (ဖြစ်ရပ်မှန်ကို အခြေခံထားသည်။)

မူပိုင်ခွင့်အားလုံး ကာကွယ်ထားသည်။ ထုတ်ဝေသူထံတွင် ခွင့်ပြုချက်မရရှိဘဲ ဤစာအုပ်၏မည်သည့် အစိတ်အပိုင်းကိုမဆို မည်သည့်ပုံစံဖြင့်မဆို ကောက်နုတ် သုံးသပ်ချက်များမှ လွှဲ၍ ပြန်လည်ထုတ်ဝေခြင်း မပြုလုပ်ရ။

World Vision International ကိုယ်စား End Trafficking in Persons (ETIP) လူကုန်ကူးမှု အဆုံးသတ်ရေး စီမံကိန်းမှ ထုတ်ဝေသည်။ ဝေါလ်စီရှင်သည် ခရစ်ယာန်လူမှုရေးအဖွဲ့အစည်းဖြစ်ပြီး ကလေးသူငယ်များ၊ မိသားစုများနှင့် ရပ်ရွာလူထုများ၏ ဆင်းရဲခြင်းနှင့် မမျှတမှုများမှ ကျော်လွှားနိုင်ရန် လုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။ ဝေါလ်စီရှင်သည် လူမျိုး၊ ဘာသာ၊ ယုံကြည်သက်ဝင်မှု၊ ကျား၊ မ အသက်အရွယ်မခွဲခြားဘဲ အကူအညီပေးလျက်ရှိသည်။

World Vision International - Myanmar အကြောင်းပိုမိုသိရှိလိုလျှင် ကျေးဇူးပြုပြီး wvi.org/myanmar သို့ ဆက်သွယ်ပါ။

လူကုန်ကူးမှု အဆုံးသတ်ရေးစီမံကိန်း (ETIP Programme) ကိုယ်စား John Whan Yoon နှင့် Amy Collins၊ Senior Editor (တည်းဖြတ်) - Heather Elliott၊ Production Management (ထုတ်လုပ်ရေးမန်နေဂျာ) - Katie Klopman Fiker၊ Copy editing (မူပိုင်ခွင့်) - Melody Ipi၊ Cover Design (မျက်နှာပိုးဒီဇိုင်း) နှင့် Interior Layout (အတွင်းအပြင်အဆင်) - Inis Communication၊ Illustrations (သရုပ်ဖော်ပုံ ရေးဆွဲခြင်းများ) - Natasha Bautista နှင့် Rishi Mandhyan။

ဒီဇိုင်းနှင့်ထုတ်ဝေခြင်းအား Inis Communication - www.iniscommunication.com မှ လုပ်ဆောင်ကြသည်။

ဝေါလ်စီရှင်မြန်မာ - (ETIP Program) လူကုန်ကူးမှုအဆုံးသတ်ရေးစီမံကိန်းမှ မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုထုတ်ဝေပါသည်။

ဝေါလ်စီရှင် အင်တာနေရှင်နယ် - မြန်မာ

(၁၆)၊ ရှင်စောပုလမ်း၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၅၂၅၁၉၁၊ ၅၁၀၀၄၈၊ ၅၁၁၂၆၅၊ ၅၁၀၀၁၃၊ ၀၉၄၂၁၁၃၉၃၄၃ - ၅၀

ဖက်စ် (၉၅၁) ၅၂၇၅၀၂

အီးမေးလ် - myanmar@wvi.org

Web : www.wvi.org/myanmar

The Vanguard Series

လီလီဟာ သီချင်းကို တစ်ခါမှ မဆိုဖူးသကဲ့သို့
သီချင်းကို အားပါးတရဆိုနေပါတယ်။ တကယ်ဘဲ
ပြောင်မြောက်တဲ့ တင်ဆက်မှု တစ်ခုဖြစ်ပြီး
သီချင်းဆုံးသွားတဲ့အထိ ပါဝါအပြည့်နဲ့ သီဆိုသွားပါတယ်။
သီချင်းပြီးသွားတဲ့ အခါ ပရိသတ်အားလုံးမတ်တပ်ရပ်ပြီး
လက်ခုပ်တီးဩဘာပေးကြသလို သူတို့ရဲ့လက်ကိုင်ဖုန်းတွေနဲ့
ဓါတ်ပုံ တဖျပ်ဖျပ်ရိုက်နေကြပါတယ်။ လီလီကလည်းပြီးပြီး
သူမရဲ့ပရိသတ်တွေကို လေထဲကနေ အနမ်းတွေနဲ့ပြန်ပြီး
နုတ်ဆက်နေပါတယ်။ သူမဟာ တက်သစ်စ
အဆိုတော်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး အသက်(၁၆)နှစ်သာရှိပါသေးတယ်။

ရုတ်တရက် ကားဆောင့်လိုက်တဲ့အတွက် လီလီလန့်နိုးလာတယ်။ တကယ်တော့ သူမဟာ အဝေးပြေးဘတ်(စ်) ကားပေါ်မှာ ရောက်နေတာပါ။ သီချင်းဆိုပွဲနဲ့ ပရိသတ်တွေက သူမရဲ့အိပ်မက်တွေသာ ဖြစ်နေပါတယ်။

ဘေးဘီကို ကြည့်လိုက်တော့မှ သူမဘယ်ရောက်နေတာကို မှတ်မိသွားတယ်။ သူမဟာ တရုတ်ပြည်ကို သွားတဲ့ ဆူညံပြီး မငြိမ့်ညောင်းတဲ့ ဘတ်(စ်)ကားတစ်စီးပေါ်ရောက်နေပြီး သူ့အနားမှာ ထိုင်နေတဲ့သူကတော့ မစန္ဒာ ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ရက်အနည်းငယ်က အဖြစ်အပျက်တွေကို လီလီပြန်မှတ်မိလာတယ်။ အဖြစ်အပျက်တွေက မြန်လွန်းတဲ့အတွက် သူမ မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်ရပါတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ ရက်အနည်းငယ်က လီလီဟာ သူမရဲ့ သူငယ်ချင်း အချို့နဲ့ဈေးနားမှာ လျှောက်လည်နေခဲ့ပါတယ်။ ထုံးစံအတိုင်း သူငယ်ချင်းတွေက လီလီကို သီချင်းဆိုခိုင်းပါတယ်။ ခဏကြာတော့ လူတွေစုလာတယ်။ သူမသီချင်း ဆုံးသွားတဲ့အခါ လက်ခုပ်တီး အားပေးကြပြီး ကိုယ့်လမ်းကိုယ် ဆက်သွားကြတယ်။ လူစုတွေထဲမှ သူမကို စိုက်ကြည့်နေတဲ့ မစန္ဒာကို ပြန်ခါနီးမှာ သတိပြုမိလိုက်တယ်။

“မင်းအသံနဲ့ မင်းရုပ်ရည်နဲ့ တရုတ်ပြည်မှာ သီချင်းဆိုမယ်ဆိုရင် ခဏကလေးနဲ့ ပိုက်ဆံအများကြီး ရနိုင်တယ်”လို့ မစန္ဒာက ပြောတယ်။

လီလီဟာ မစန္ဒာရဲ့ စကားကို အတည်ဟုတ်မဟုတ် စဉ်းစားနေတုန်း မစန္ဒာက ဆက်ပြောပါတယ်။ “ကျွန်မက ရှင့်လို အရည်အချင်း ရှိတဲ့လူတွေကို ရှာပြီး နာမည်ကြီးကျော်ကြားအောင်လုပ်တဲ့ ကိုယ်စားလှယ် အလုပ်လုပ်တယ်။ မင်းဒီမှာ ဆက်နေလည်းရတယ်၊ ဒါမှမဟုတ် မင်းရဲ့အိပ်မက်ကို ဖြစ်လာအောင်လည်း လုပ်လို့ရတယ်။ မင်းရဲ့သဘောပဲ”လို့ မစန္ဒာ ပြောတယ်။

လီလီရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေက လီလီကို မျက်လုံးအဝိုင်း သားနဲ့ တအံတဩ ဝိုင်းကြည့်ကြတယ်။ လီလီဟာ အလွန်ရေးကြီးတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချရတော့မှာ ဖြစ်တယ်။

နောက်နေ့မှာ မစန္ဒာဟာ လီလီရဲ့မိဘတွေနဲ့တွေ့ပြီး လီလီ ကြိုးစားရင် ကြိုးပိုးတိုးတက်ပြီး ချမ်းသာနိုင်ကြောင်း ပြောပါတယ်။ ပြီးတော့မစန္ဒာကသူမရဲ့ လုပ်ငန်းကတ်နဲ့ လက်ကမ်း စာစောင်တွေကို စားပွဲပေါ်မှာ ဖြန့်ပြလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီစာ ရွက်စာတမ်းတွေကတော့ အထင်ကြီးစရာပါဘဲ ဒါပေမဲ့ တ ရုတ်လို ရေးထားတဲ့အတွက် လီလီရော သူ့မိဘတွေပါ မ ဖတ်တတ်ကြဘူး။

လီလီအရမ်းကို စိတ်တက်ကြွ လှုပ်ရှားနေတာကို တွေ့ရတော့ လီလီမိဘတွေက သူမကို မတားရက်ကြတော့ဘူး။ ဒီအခွင့် အရေးမျိုးကို လီလီ စောင့်ဆိုင်းခဲ့တာကြာပြီ။

အဖေကပြုံးပြီး သဘောတူကြောင်း ခေါင်းငြိမ့်လိုက်တဲ့ အခါ မှာတော့ လီလီပျော်လွန်းလို့ အသံထွက်အော်လိုက်မိတယ်။ “ကျေးဇူးတင်ပါတယ်အဖေလို့ ပြောပြီး သူမအစွမ်းကုန် ကြိုး စားပါမယ်”လို့ ကတိပေးလိုက်ပါတယ်။

ရက်အနည်းငယ်ကြာတော့ လီလီနဲ့မစန္ဒာ ဘတ်(စ်)ကားနဲ့ တရုတ် ပြည်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့တာ အခုထိပါဘဲ တရုတ်ပြည်ကြီးဟာ အရမ်းကြီးတဲ့အတွက် လီလီ မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်ရပါတယ်။ သူတို့ ခရီးထွက်လာတာ (၂)ရက်တောင်ရှိသွားပြီး ဒါပေမဲ့ မစန္ဒာက အတော်သွားရဦးမယ်လို့ ပြောပါတယ်။

အိမ်နဲ့တော့ “အရမ်းဝေးပေမဲ့ အကျိုးရှိမှာလေ”လို့ လီလီ တွေးနေမိတယ်။

လမ်းတစ်လျှောက်လုံး စန္ဒာကို မေးခွန်းတွေ မေးခဲ့ပေမဲ့ စန္ဒာက အရင်ကလို စကားသိပ်မပြောတော့တာကို လီလီ သတိထားမိတယ်။ ကားစီးတဲ့ နောက်ဆုံးနေ့မှာတော့ မစန္ဒာက ဟုတ်တယ် မင်းဘဝဟာ ထာဝရ ပြောင်းလဲတော့မှာပါလို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။

လီလီဟာ စိတ်လှုပ်ရှားလွန်းလို့ ငြိမ်ငြိမ်တောင် မထိုင်နိုင်ပါဘူး။

နောက်ဆုံးမှာတော့ ဘတ်(စ်)ကားဟာ လူအလွန်ရှုပ်
တဲ့ မြို့တစ်မြို့ကို ရောက်သွားပါတယ်။ အဲဒီမှာ
ဟောင်ဆိုတဲ့လူက သူတို့ကို လာကြိုပါတယ်။ လီ
လီက အဲဒီလူကို သူမရဲ့မန်နေဂျာ ဖြစ်မယ်လို့ ထင်
လိုက်ပါတယ်။

မစန္ဒာကို ဟောင်ပိုက်ဆံပေးလိုက်တာ တွေ့လိုက်
တော့ လီလီစိတ်ရှုပ်သွားပါတယ်။ ပြီးတော့ မစန္ဒာက
လီလီကိုတောင် နှုတ်မဆက်ဘဲ ထွက်သွားပါတယ်။
လီလီက အဖြစ်အပျက်ကို မေးမြန်းတဲ့အခါ ဟောင်
ကပုခုံးဘဲ တွန့်ပြပါတယ်။ ပြီးတော့ သူတို့ အိမ်တစ်
အိမ်ကို သွားကြပါတယ်။

အဲဒီအိမ်ရောက်တော့ လီလီပိုပြီး စိတ်ရှုပ်သွားတယ်
အဲဒီမှာ တခြားလူတွေလည်း နေနေတာကို တွေ့ရ
တယ်။ အဲဒီလူတွေနဲ့ စကားပြောကြည့်ပေမဲ့ လီလီ
ဟာ တရုတ်စကား သိပ်မတတ်တဲ့အတွက် သူမရဲ့
မေးခွန်းများကို ရှုပ်ထွေးတဲ့ အမူအရာတွေနဲ့သာ တုံ့
ပြန်ကြတယ်။

နောက်တစ်နေ့မှာတော့ မြန်မာစကားပြော
တတ်သူတစ်ယောက် ရောက်လာပြီး
ဟောင်ဟာ မင်းရဲ့ယောက်ျား ဖြစ်မယ်လို့
ပြောပါတယ်။

ကြားရတာတွေကို လီလီမယုံနိုင်အောင် ဖြစ်
ရပါတယ်။ အမျိုးသမီးများကို လူကုန်ကူးပြီး
အတင်းအဓမ္မ လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းခံရတဲ့
ပုံပြင်တွေကို လီလီကြားဖူးခဲ့တယ်။ ဒီလို ဖြစ်
သွားတဲ့လူတွေကို တုံးပြီးအတဲ့ လူတွေလို့
လီလီ အမြဲတွေးမိတယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကြုံ
တွေ့ ရမယ်လို့ အကြိမ်တစ်သန်းမှာ တစ်ခါ
တောင် မစဉ်းစားမိဘူး။

ဒါတွေဟာ လီလီအတွက်တော့ မှောင်တဲ့
ရပ်တွေ ရောက်သွားသလိုပါဘဲ သူမရဲ့မျှော်
လင့်ချက် အိပ်မက်တွေ ပြိုပျက်ပြီး အခုဆိုရင်
သူမလုံးဝမသိတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို
ယူရတော့မယ်။ အခုအချိန်မှာ လီလီအဖြစ်
ချင်ဆုံးကတော့ အိမ်ပဲပြန်ချင်ပါတယ်။ ဒါ
ပေမဲ့ အမှောင်ထဲမှာ တစ်ယောက်ထဲ လဲ
လျောင်းပြီး သူ့မကိုယ်သူမ ကတိပေးနေ
မိတယ်။ “ငါဒီအခြေအနေကို လုံးဝလက်
မခံဘူး ဒီအခြေအနေကနေ လွတ်မြောက်
အောင်လုပ်မယ်”လို့ လီလီ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ
လိုက်တယ်။

သိပ်မကြာခင်မှာဘဲ လီလီဟာ ဟောင်နှင့်လက်ထပ်ပြီး ဟောင်ရဲ့ ဇနီးအဖြစ် နေရပါတယ်။ အပြင်ပန်းမှာတော့ ဟောင်ရဲ့ဇနီးအဖြစ်နေရတာ ကျေနပ်ဟန်ပြပေမဲ့ အတွင်းကတော့ ဒီအခြေအနေကနေ လွတ်မြောက်ဖို့ အမြဲကြံစည်နေပါတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ အခွင့်အရေးတစ်ခု ပေါ်လာပါတယ်။ ဟောင်ဟာ သူ့ရဲ့လက်ကိုင်ဖုန်းကို အိမ်မှာ မေ့ကျန်ခဲ့ပါတယ်။ လီလီဟာ မြန်မာပြည်မှာရှိတဲ့ သူမရဲ့မိသားစုဆီ ဖုန်းဆက်ကြည့်ပေမဲ့ မြန်မာပြည်နဲ့ လုံးဝအဆက်အသွယ်မရပါဘူး။ နောက်ထပ် အဆက်အသွယ်တစ်ခုက တရုတ်ပြည်မှာ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ သူမ၏ဦးလေးတော်သူ “ဦးကျော်”ဖြစ်ပါတယ်။ ဦးကျော်ဆီကို ဖုန်းဆက်ကြည့်တဲ့အခါ ကံအားလျော်စွာ ဦးကျော်က ဖုန်းကိုင်ပါတယ်။

လီလီအကြောင်းကို ကြားရတဲ့အခါ “ဦးကျော်”ဟာ အရမ်းအံ့သြတုန်လှုပ်သွားတယ်။ ဖုန်းပြောလို့ သိပ်မကြာခင်မှာဘဲ လီလီယောက်ျား ပြန်ရောက်လာပါတယ်။ လီလီဖုန်းကို ပြန်ချပြီး လုပ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ်နေလိုက်ပါတယ်။ ဦးကျော်ကိုတော့ သူမရှိတဲ့နေရာကို မပြောလိုက်ရဘူး။

လီလီရဲ့ဖုန်းကြောင့် “ဦးကျော်”ရဲ့ ကမ္ဘာကြီး
ပြောင်းဆန်သွားပါတယ်။ သူ့လီလီကို အရမ်းကူ
ညီချင်ပေမယ့်လည်း လီလီ ဘယ်ရောက်နေမှန်း
မသိတဲ့အတွက် သူ့ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာကိုမသိ
ဖြစ်နေပါတယ်။ ဦးကျော် အခန်းထဲမှာ ခေါက်တုံ့
ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်ရင်း ဘာလုပ်ရမယ်၊
ဘယ်သူကို အကြံဉာဏ်တောင်းရမယ် ဆိုတာကို
စဉ်းစားနေတယ်။

နောက်တော့ “ဂျူး”ဆိုတဲ့ဝေါလ်ဗီရှင်ဝန်ထမ်းကို
သတိရလိုက်တယ်။ “ဂျူး”က ဟိုတလောက
သင်တန်းမှာ ဆုံခဲ့တာပါ။

“ဂျူး”ကို တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး၊ တစ်နာရီကြာမှာ
ဂျူးရုံးခန်းသို့ ရောက်သွားပါတယ်။ “ဂျူး”က
‘ဦးကျော်’ပြောသမျှကို ကောင်းစွာနားထောင်
ပြီး၊ ‘ဦးကျော်’ရဲ့တယ်လီဖုန်းကို ယူကြည့်လိုက်
တော့ လီလီဟာ ‘အန်ဟီး’ ခရိုင် ‘ချီရွှါ’မြို့ က
ဖုန်းဆက်ကြောင်း ကိုသိသွားတယ်။ ပြီးတော့
‘ဂျူး’က အဲဒီမြို့မှာရှိတဲ့ ဝေါလ်ဗီရှင်ရုံးကို ဆက်
သွယ်ပြီး၊ ခုနက ဖုန်းနံပါတ်ကို ရဲကိုပေးဖို့ ပြော
လိုက်တယ်။

အဲဒီမြို့ကရဲတွေ ဖုန်းနံပါတ်ကနေတဆင့် ‘ဟောင်’
ရဲ့အိမ်ကို ရှာတွေ့သွားတယ်။ နောက်နေ့မှာ ‘
ဟောင်’ ရဲ့အိမ်ကို ဝင်ရှာပြီး လီလီကို ကယ်
နိုင်ခဲ့တယ်။ မြန်မာပြည်မှာရှိတဲ့လီလီရဲ့ အိမ်နဲ့
အရမ်းဝေးတဲ့နေရာမှာ ရောက်နေတဲ့အတွက်
အိမ်ပြန်ဖို့ဆိုတာမလွယ်ပါဘူး။ ဦးကျော်ကတော့
လီလီမြန်မာပြန်ကို ပြန်လာနိုင်ဖို့အတွက် ငွေပို့ပေး
လိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် လီလီနယ်စပ်ကို ဘေး
ကင်းစွာ ပြန်ရောက်လာတယ်။

မြန်မာပြည်ကို ပြန်ရောက်တော့ လီလီဟာ သူမရဲ့
မိဘနှစ်ပါးကို ပြန်တွေ့လိုက်ရတယ်။ မိဘတွေရဲ့
ရင်ခွင်ထဲကို ပြေးဝင်သွားတဲ့ မြင်ကွင်းကတော့ မ
မေ့နိုင်စရာပါ။

လီလီကိုကယ်ထုတ်ဖို့အတွက် ဦးကျော်ဟာ သူရဲ့
မိသားစု၊ သူငယ်ချင်းတွေဆီက ငွေကိုချေးယူပြီး
ပို့ ပေးခဲ့တယ်လို့ ရဲတွေကပြောပါတယ်။ ‘ဟောင်’
ကိုလည်း ဆက်လက်အရေးယူသွားမှာဖြစ်ပြီး စန္ဒာ
ကိုလည်း လိုက်ရှာနေကြောင်း ပြောပါတယ်။

လီလီဟာ အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အခါ သူမရဲ့မြို့လေးမှာရှိတဲ့
စားသောက်ဆိုင်မှာ သီချင်းဆိုပါတယ်။ သူမရဲ့ မိဘနဲ့
မိတ်ဆွေတွေက သူမကို ကူညီဖို့ အမြဲရှိနေပါတယ်။ သီချင်း
ကတစ်ဆင့် နားထောင်သူတွေက တရုတ်ပြည်က အန္တရာယ်
တွေအကြောင်း သိမြင်လာဖို့မျှော်လင့်ပြီး တရုတ်ပြည်က
အတွေ့အကြုံတွေအကြောင်း သီချင်းများစွာ ရေးစပ်ခဲ့ပါ
တယ်။

အဲဒီစားသောက်ဆိုင်ကို ရောက်ခဲ့ရင် တစ်ယောက်ယောက်
က “ဟေးလီလီ ဟိုလွတ်လပ်ပြီဆိုတဲ့သီချင်း” ကိုဆိုပါဦး
လို့တစ်ယောက်ယောက်ရဲ့တောင်းဆိုသံကို ကြားနိုင်ပါတယ်။
အဲဒီအချိန်မှာ ဂီတာကလေးနဲ့ လီလီဆိုတဲ့ မိန်းကလေး
စင်ပေါ်တက်လာရင် စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုလုံး ငြိမ်ကျ
သွားပါတယ်။

“လွတ်လပ်ခြင်းဆိုတာ အေးမြတဲ့ဆောင်းတစ်နေ့မှာ
ကျရောက်တဲ့နေရောင်ခြည်လိုပါဘဲ”
“သူပျောက်ကွယ်မသွားခင်အထိ သူအကြောင်းကို
စဉ်းစားမိမှာမဟုတ်ပါဘူး”
“သူတို့ဟာ လူတွေရဲ့လွတ်လပ်မှုကို ယူသွားပြီး
သော့တံကို လွှင့်ပစ်ကြပါတယ်”
“ဘယ်သူမဆို ဒီလိုဖြစ်ရပ်မျိုးနဲ့ ကြုံတွေ့နိုင်ပါတယ်၊
ငါမဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ မပြောကြပါနဲ့”

